

Postni Glasnik

Glasilo Obl. organizacije pošt., telegr. in telef. uslužbencev v Ljubljani.

Letnik VIII.

V Ljubljani, dne 1. marca 1928.

7. številka.

Kaj je z redukcijo?

V »Pošt. glasniku« od 1. februarja smo obširno poročali o stališču organizacije do redukcije ptt. osebja v Sloveniji. Danes objavljamo obljubljeni spomenico, ki jo je poslala organizacija vsem slovenskim poslanskim klubom in trgovski zbornici. Objavlja tudi navodila, ki jih je izročil predsednik OPO gosp. direktorju za nastop proti redukciji.

Med tem časom pa se je prva redukcija že izvršila. Nemara ni bilo dobro, da se je direkcija tako hitro udala zahtevi ministrstva ter je oberem z zatrdilom, da se ne more nič reducirati, vendarle poslala ministrstvu imena 39 uslužbencev, ki bi se končno lahko reducirali. Ministrstvo je tisto zatrdjevanje prezrlo, pač pa zgrabilo po tistih 39 obsojencih. Najhujše pa je to, da danes nihče ne ve, ali je s temi 39 redukcija že končana ali ne. Ali spadajo ti k splošni redukciji, ali so za povrhu oziroma za predjem. Izgleda namreč, da se splošna redukcija šele pripravlja. Direkcija mora predložiti ministrstvu točen spisek vsega uslužbenstva po stanju od 1. marca 1928. Kaže torej, da bodo šele takrat strigli in žagali. Morda bo Beograd zahteval neglede na že izvršeno redukcijo še določen odstotek dnevničarjev, da se morajo odpustiti iz poštne službe. V tem primeru bi bilo žrtvovanje 39 uslužbencev precej brez haska.

Nekateri se razburjajo ter dolže organizacijo, da so se izvršile te redukcije z njeno vednostjo oziroma sodelovanjem. Izjavljamo, da organizacija niti za eno ime ni vedela. Večina prizadetih se sicer ni za organizacijo nikoli nič brigala, iz tega sodimo po znani izkušnji, da se tudi ni brigala za službo, odtod pa ta posledica. Res pa je, da za nekatere ne vemo, kaj je vodilo direkcijo, da jih je predlagala v redukcijo. Organizacija pa je pravočasno poskušala na vseh mestih, da prepreči to nesrečo. To se članstvo lahko prepriča iz sledečih dveh spomenic:

Spomenica na poslanske klube.

Po nalogu gospoda ministra pošte in telegrafa oziroma po zahtevi gospoda ministra financ se mora reducirati v oblastih vseh poštne direkcije 10% poštne, telegrafske in telefonske osebja. Tako bi odpadlo na ozemlje ljubljanskega poštne in brzojavnega ravnateljstva okrog 50 oseb.

Ne glede na interese osebja, ki jih zastopa podpisana organizacija, se morajo pri tej priliki poudarjati pred vsem interesi poštne, telegrafske in telefonske uprave v Sloveniji in poštne prometa. V področju ljubljanske poštne direkcije primanjkuje namreč že od leta 1923 dalje okrog 100 uslužbencev. Poštna direkcija v Ljubljani je že ponovno prosila ministrstvo pošte, da ji dovoli, sprejeti nove kvalificirane moči v poštne službo. Iz nerazumevanja prilik in potreb našega naroda je ministrstvo te prošnje vedno odklanjalo. Zato izkazuje poštne, telegrafske in telefonske promet v Sloveniji zadnja leta očitveno nazadovanje. V teku leta 1927 je bilo pomanjkanje ptt. osebja že tako občutno, da ni moglo to osebje kljub svoji naporni in odgovorni službi dobiti svojih po zakonu priznanih dopustov.

Prišlo je tako daleč, da je tako osebje, kakor poštne uprava na koncu svojih možno-

sti. Ali mora dobiti nov naraščaj, ali pa zapreti nekatere pošte oziroma ukiniti posamezne panoge poštne službe. Ravno v tem kritičnem času pa pride ministrstvo z nalogom, da je treba pavšalno, neglede na potrebe posameznih pokrajin oziroma direkcij, odpustiti 10% ptt. osebja iz poštne službe.

Ta zahteva ne pomeni nič drugega, nego potisniti ptt. upravo v Sloveniji za par desetletij nazaj. Že danes se ukinja dostavna služba, ekspresne pošiljke se ne dostavljajo, poštne voznje se zamenjavajo zopet s poštnimi pešpoti, brzojavke se zakesnitve itd. itd., skratka, poštne, telegrafske in telefonske promet v Sloveniji namesto da bi raste in se razvijal v znamenju sedanjega hitrega napredka, pa hira in se približuje prejšnjemu stoletju.

Ne samo v interesu organizacije in poštne uprave v Sloveniji, nego v interesu vse javnosti in vsega slovenskega naroda je, da se prepreči ta napad na razvoj in napredek poštne, telegrafske in telefonske ustanove. Zato so poklicani v prvi vrsti parlamentarni zastopniki našega naroda, da odbijejo ta napad in zastavijo vse svoje sile, da ostane sedanje osebje poštne in brzojavnega ravnateljstva v Ljubljani neokrnjeno.

Slavni klub uljudno prosimo, da mujno podvzame vse korake tako pri gospodu ministru pošte in telegrafa kakor v narodni skupščini proti tej nameri, kajti drugače bi bil soodgovoren, če se potisne slovenska poštne uprava za nekaj desetletij nazaj.

To resolucijo je poslala organizacija dne 14. januarja t. l. vsem trem slovenskim parlamentarnim klubom, nekaj dni pozneje pa podoben poziv Zbornici za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani, katera je kot zastopnica gospodarskih in pridobitnih slojev tudi močno interesirana na tem, da ostane poštne uprava v Sloveniji neokrnjena.

Druga spomenica, ki jo je izročil predsednik OPO g. direktorju pošte in telegrafa, se pa glasi:

Ukrepi zoper redukcijo.

I. Direkcija naj sestavi uradno statistiko s točnimi razpredelki iz naslednjih podatkov: A: število pošt, telegrafov in telefonov v področju ljubljanske pt. direkcije a) dne 31.-VIII. 1923, b) dne 30.-IV. 1924, c) dne 31.-XII. 1927. — B: število delovnih enot od vseh pošt a) 31.-VIII. 1923, b) 30.-IV. 1924, c) 31.-XII. 1927. — C: število vseh ptt. namešč. a) 31.-VIII. 1923, b) 30.-IV. 1924, c) 31.-XII. 1927. — Č: od teh nameščencev je 1.) po zakonu nastavljenih (kvalificiranih) dne a) 31.-VIII. 1923, b) 30.-IV. 1924, c) 31.-XII. 1927 in 2.) pogodbenih poštarjev, dnevničarjev in nadničarjev (kontraktualnih uslužbencev) dne a) 30.-VIII. 1923, b) 30.-IV. 1924, c) 31.-XII. 1927. — D: v procentih izraženi plus ali minus od stanja dne 31.-VIII. 1923 napram stanju od 30.-IV. 1924 oziroma napram stanju od 31.-XII. 1927 tako glede števila pošt (A), kakor glede števila delovnih enot (B), kakor glede skupnega števila ptt. nameščencev (C) in kakor glede specificiranja na pragmatične inčasne uslužbenke (Č) — E: koliko delovnih enot odpade povprečno na enega uslužbenca. — Tako statistiko naj bi predložile vse direkcije, da bi se moglo ministrstvo

na osnovi točnih števil prepričati, kje je preveč in kje je premalo osebja.

II. Poudarjati je treba dejstvo, da ni bilo v področju naše direkcije že od leta 1920 dalje nobenega strokovnega tečaja in zato že 8 let nikakega strokovno kvalificiranega naraščaja. Kolikor je bilo v Sloveniji naraščaja za II. kategorijo, ni imela naša direkcija od njega nikake koristi, ker je ves ta naraščaj po končani poštne šoli ostal v področju drugih direkcij ali je pa moral odriniti k vojakom. Maloštevilni naraščaj III. kategorije se je rekrutiral s ceste, ker nismo imeli strokovnih tečajev.

III. Temu pomanjkanju strokovnih tečajev in natečajev za III. kategorijo je sledila nujnost, da je morala direkcija sprejemati dnevničarje. Zato se pa naši dnevničarji ne smejo tretirati tako kakor v drugih direkcijah in ne po sami besedi, ki pomenja zasilno, začasno pomožno moč v slučaju potrebe. Nasprotno, naši uradniški dnevničarji so polno zaposleni uradniški namestniki na izpraznjenih sistemiziranih mestih II. in III. kategorije. Imajo po zakonu predpisano šolsko izobrazbo za uradnika, pa se zadržujejo kot dnevničarji samo iz razloga, ker ni ministrstvo razpisalo praznih mest III. kat. Poudariti je treba, da so naši dnevničarji kvalificirane moči, kakršne so v drugih direkcijah izvršene po kategorijah. Zato bi se jim zgodila dvojna krivica, ako bi bili za svoje večletno polno zaposlenost in čakanje nagrajeni z odpustom iz poštne službe samo zaradi tega, ker so po krivdi uprave še danes na mestih dnevničarjev.

IV. Predočiti je treba pomanjkanje osebja tudi iz vidika, da večina ptt. uslužbenstva ne pride do letnega odmora, ki jim je po zakonu zajamčen. Če se že uprava na to ne ozira, naj se naglasi, da zaradi prevelikih naporov in premajhnih odmorov stalno raste odstotek oboletosti in onemoglosti osebja. Če pojde v tem pravcu naprej, je neizbežno, da pride že tekom letošnjega poletja do občutnega zastoja poštne, telegrafske in telefonske službe v Sloveniji. Kajti že doslej se je zgodilo, da je morala ostati pošta kak dan zaprta, ker je predstojnik obolel, pa ni imela direkcija nobene razpoložljive moči, da bi jo mogla takoj odposlati v nadomestilo.

V. Prikriti se mora veliko število brezplačnih vezbenk, ki maše vrzeli kvalificiranega uslužbenstva. Sploh smatra organizacija za socialen škandal, da izrablja poštne uprave reveže - zastojkarje, četudi z njih lastno privolitvijo in prošnjo. Zakaj s tem se samo indirektno podpirajo brezvestne nakupe centralne uprave, ki hoče okrniti ptt. osebje celo v Sloveniji, kjer se drži poštne, telegrafske in telefonske promet edino z brezplačno požrtvovalnostjo in samozatajevanjem ptt. osebja. Direkcija bi morala ubirati baš nasprotno taktiko: dokazati s premajhnim številom osebja nemogućnost življenja in razvoja ptt. ustanove v Sloveniji, ne pa da to po centrali zakrivilo nezmožnost krpa in volonterji, ki so sramota današnje dobe.

VI. Opozoriti je treba ministrstvo na posledice, ki bodo neminovno sledile kakršnikoli, pa če tudi najmanjši redukciji ptt. osebja v Sloveniji. Po eni strani: omejitve posameznih panog ptt. službe, zakesnitve in nedostaki v vsem obratu in nazadovanje ptt. prometa v Sloveniji za desetletja. Po drugi strani: silni protesti in pritožbe v dnevnem časopisu.

pisju, od političnih strank, od pridobitnih krogov in od vse slovenske javnosti, ko bo videla propadanje nekdanj renimirane slovenske poštne uprave. Odločno je treba že sedaj naglasiti, da se naša direkcija že naprej zavaruje pred vsemi temi očitki.

VII. Ako bi vse to nič ne zaleгло in bi ministrstvo vztrajalo pri svoji zahtevi, da se mora brezpogojno reducirati tudi v Sloveniji neko število ptt. osebja, naj se določi to število na skrajni minimum. Za podlago naj služi prvotni predlog direkcije, da bi se odpustili uslužbenci s polno službeno dobo in pa manj vredne moči (stalni maroderji, nesposobni, nezanesljivi). Če ministrstvo vztraja

pri svoji nameri, da je treba reducirati dnevničarje, naj se vzamejo nekvalificirane moči in pa take, katerih manjak se bo najbolj občutil. Če že namreč mora biti redukcija, naj bo taka, da je ne bodo občutili samo prizadeti uslužbenci, ampak vse prebivalstvo. Kajti temu bo sledil odpor in samo na ta način se dajo zaježiti te neprestane redukcije, ki so od silne škode za stroko, upravo in državo.

Kako se bo vsa stvar končala, ne vemo. Nečemo biti preroki, vendar še vedno upamo, da bo prevladala pamet in uvidevnost. Pa naj se zgodi karkoli, ponavljamo, da organizacija več ni mogla storiti kakor je.

Ambulanca in ambulancarji.

ZAKAJ NE MORE BITI AMBULANCAR ČIST IN SNAŽEN.

Ko je pred meseci neki višji uradnik nadzoroval ambulantno pošto Be-Ma 12, je med drugim tudi ugotovil, da je poduradniško in služabniško osebje skrajno slabo oblečeno.

To ga je tako razjezilo, da je sprevedniku-skladiščniku zagrozil, da ga bo takoj pustil odstraniti od vožnje, ako ga še enkrat zaloti tako škandalozno oblečenega. Svojo grožnjo je utemeljeval s tem, češ da je sramota, da vrši poštne uslužbenec svojo službo v taki obleki pri odprtem vagonu, kjer ga vidi ves svet tujega in odličnega občinstva, katero se mora samo skandalizirati in čuditi, da poštna uprava kaj takega pusti. Do tu je vse v redu in prav je imel ta gospod. Pričakovali smo, da bo v svojem službenem raportu opozoril službeno oblast tudi na to ugotovitev, da je nižje uslužbenstvo capinsko oblečeno. Pričakovali smo, da bo na pristojnem mestu urgiral, da se nemudoma razdeli zaostala obleka, ki jo poštne uslužbenstvo zamaže že tako dolgo pričakuje. Izgleda, da vsega tega ni bilo. Sicer pa je potrebno povedati ne samo prizadetemu g. višjemu poštnemu komisarju, ampak vsem merodajnim činiteljem naravnost. Ugotovitev revizijskega organa ne velja samo za amb. pošto Be-Ma 12, niti ne samo za ambulanco, zakaj nižje uslužbenstvo je na vseh ambulancah, pa tudi pri vseh drugih panogah poštne službe skrajno slabo oblečeno.

Čudimo pa se, da je to opazil samo eden gospod in še ta samo na enem mestu. Še bolj se pa čudimo, da je oni gospod svoje ogorčenje nad stvarjo, ki so jo zagrešili drugi faktorji, zлил nad ubogim uslužbencem. Mar mu ni znano, koliko oblek poštne uprava že dolguje nižjemu uslužbenstvu? Mar se čudi, da je osebje v ambulanci po končani vožnji umazano in raztrgano? Ali ve, kakšno ogromno delo izvrši ena taka ambulanca, kakor je Maribor—Beograd in nazaj? Ali je umestno, zgrazati se nad ubogim ambulantnim uslužbencem, ki je zaradi prenapornega in ne baš čistega dela umazan in zakrpan, ker ne dobi s pravilnikom predpisane službene obleke? Onim gospodom, katerim je ambulantna služba na dolgih progah znana, pa vključ temu nočejo dati priznanja nižjemu uslužbenstvu za njegovo prenaporno in odgovorno službo, kakor tudi onim, ki ne poznajo te panoge poštne službe, naj služijo sledeča pojasnila:

Služba na progi Ma—Be 12 in obratno traja za poduradnika 22 do 24 ur neprenehoma. Med tem časom morata dva človeka sprejeti in oddati vso pošto na dolgi progi od Maribora do Beograda. Poleg velikega števila navadnih in vrednostnih paketov, za katere odgovarja skladiščnik moralno in materialno, sprejme omenjena amb. pošta še 70 do 80 vreč pisemske tvarine. Ves ta ogromni pisemski material, razen priporoke in na ambulanco naslovljenih pisemskih svežnjev, izdelata oba uslužbenca, to je poduradnik v spediciji in pa skladiščnik. Izdelata pa tudi

vso pisemsko tvarino, ki pride v skupnih sklepih. Vso tvarino s priporoko vred zopet odpravita v ravno tolikih vrečah, kolikor sta jih prejela, na določena mesta in kraje. In ko je to naporno delo končano, sta docela izčrpana, a samo ob sebi umevno tudi od prahu in nesnage umazana in prašna. S tem pa njihovo tpijenje še vedno ni končano. Preden zapustita službeni vagon, morata voz pomesti in osnažiti, nanositi vodo v umivalnike ter gospodom uradnikom znositi njihovo prtljago. Šele potem gre ambulancar lahko v določeno stanovanje in k počitku.

Po vsem opisanem — tolikournna vožnja, izvršitev kolosalnega posla — mora biti vsakemu laiku jasno, da ne more biti ambulancar čist in snažen. Ne po licu in ne po obleki. To pa še toliko manj, ker ne dobi uradnik za to umazano službo nikake službene obleke, poduradnik in sluga pa je z obleko vedno dve leti v zaostanku. Če hočejo torej gospodje in uprava, da bomo ambulancarji čisti in lepo oblečeni, naj poskrbe, da dobi osebje nemudoma po dve novi obleki, ki nam jih poštne uprava dolguje.

Poleg tega naj dobi vsak ambulantni voz po par platnenih plaščev, ki bi varovali obleko nesnage in prahu. Take plašče že imajo nekatere ambulance. Tako bi nosili eno obleko pri delu, a drugo samo, kadar zapustimo službeni voz. Potem bo kmalu vse v redu in ne bo povoda za pritožbe ne od spodaj in ne od zgoraj. Dobro bi tudi bilo, da se enkrat reši zadeva nošenja uradniške prtljage. Kakor že omenjeno, morajo nižji amb. uslužbenci po končani službi odnesti iz vagona še uradniško prtljago, tako zvane rekvizite. Pred povratkom pa morajo zopet tiste zaprašene vreče prinesiti nazaj v vagon. To delo gotovo ni niti prijetno niti primerno za poštne uslužbenca. Kolikor ne vzame ugleda zvaničniku ali sprevedniku že njegova obnošena obleka, ga mora vzeti njegovo prenašanje zaprašenih vreč po beograjskem kolodvoru.

ROPARSKI NAPAD NA KOČEVSKO AMBULANCO.

V članku »Naše državno gospodarstvo« (Poštni glasnik št. 24 od 15. dec. 1927) omenja pisec znana napada na dolensko ambulanco ter zvrča krivdo na to, ker ni bila dodeljena tej ambulanci druga moč. Vidim, da vlada tudi med poštne uslužbenstvo — kaj šele med drugo javnostjo — še vedno velika neinformiranost in nepoznanje te zadeve, ki je zbudila svoj čas toliko prahu, kakor sploh nepoznanje zunanega ustroja ambulance. Zato se mi zdi potrebno, povedati enkrat odkrito besedo o obeh napadih, o drugi moči na amb. pošti Ljubljana—Kočevje 74 in še kaj drugega.

Pri februarjskem napadu l. 1926. je bil isti dan vstavljen v vlakovno garnituro, v kateri je občevala amb. 74, vagon Fkg 41513. Ta vagon je še prav starega tipa in je imel z zunanje strani po vsej dolžini voza pritrjeno desko v širini 30 cm. Od deske navpično v višini približno 130 cm je bil v isti dolžini

PETETEFILM.

»Haben Sie den Brief in Laibach aufgegeben?« — Tako lahko slišiš na direkciji, ko uradnik sprašuje kako nemško stranko. Če stranka res ne zna slovensko (največkrat zna), naj že v božjem imenu govori uradnik ž njo nemško. Toda da reče SHS uradnik napram nemški stranki v 10. letu samostojne narodne države »Laibach«, to je škandal. Ali misli, da se ne more reči: »Haben Sie den Brief in Ljubljana aufgegeben?« — Ne bodimo take šalabarde! Malo več samozavesti!

pritrjen železen ročaj tako udobno, da bi vlak lahko vozil z brzino od 100 km na uro, pa se ne bi moglo napadalcu nič zgoditi. Vagon je imel dvokrilna vhodna vrata, na enem krilu, v zgornjem delu druge polovice, je bilo vstavljeno okno, ki se je lahko odpiralo in zapiralo z vlačilnim jermenom. Zapirala so se s tako zvano centralno napravo, ki ni bila nič kaj posebno varna in zanesljiva. Poleg okna v vagonskih vratih je bil pritrjen ročaj, s katerim se je okno z obrtni vijo na levo ali desno odpiralo oziroma zapiralo.

Napadalec je stopil na nasprotni strani postajice Predole lepo na desko in ko se je pričel vlak pomikati proti Grosuplju, spustil okno navzdol, obrnil ročaj, na katero stran je bilo ravno potrebno, in že je bil v notranjosti poštnega voza. Kalan je bil najbrže obrnjen s hrptom proti vratom, napadalec, energičen, z orožjem v roki, zakriči, Kalan se ne more prvi trenutek zavesti in že je bila katastrofa gotova.

In kaj sedaj? Kalan v zapor, sumničenje, porota, ogledi vagona na licu mesta, kjer se je rop izvršil, sadistično razpoloženje nekaterih preiskovalcev itd.

Prišel je nalog, da se morajo centralne zapore nadomestiti z drugimi. To se je tudi zgodilo, ali žalibog, na novo pritrjeni zapahi so bili še slabši in šibkejši, kakor centralna zapora. Pri marsikaterem vozu so se na novo pritrjeni vodoravni zapahi kar sami med vožnjo odpirali. Deske so pa ostale popolnoma nedotaknjene, čeprav so bile nepotrebne in edino pripravne za napadalca. Tako je prišel drugi napad med Škofljico in Šmarjem. Zaradi previdnosti uslužbenca, ki je tistega dne peljal (sigurno je imel znotraj vlačilni jermen od okna pritrjen), napadalcu ni uspelo okna hitro navzdol spustiti, med tem ga je pa ambulancar že zapazil in hitro potegnil zasilno zavoro.

Tukaj je že zopet bila deska vzrok, da je napadalec poskusil svojo srečo. Le po slučaju in previdnosti poštnega uslužbenca se napad ni posrečil. Ambulancarji smo v raznih potnih poročilih pa tudi ustno javljali, da so na novo pritrjeni zapahi slabi in da so deske z zunanje strani odveč, pa vse ni nič pomagalo, naleteli smo na gluha ušesa. Radi zapahov so rekli, da so bili pravilni naročeni, pa da je delavnica delo napačno izvršila. No dobro. Končno se je našel vagon, ki je po svoji varnostni napravi faktično ustrezal kočevski progi in se je nanjo tudi dirigiral. Direkcija je dala nalog, da mora ta vagon stalno voziti na tej progi, v primeru defekta pa da se mora skrbeti za primerno nadomestilo, to je za vagon, v katerem bodo varni in dobri znotranji zapahi.

Vagon, ki je bil priznan, da ima dobre in varne zapah, je moral iti v letno revizijo. Sedaj bi se moralo gledati, kateri voz je najbolj varen in prikladen za to progo. Pa se ni dosti premišljalo, ampak v kočevski vlak se je vstavil prvi razpoložljivi rezervni voz navzlic temu, da so bili zapahi skrajno šibki in pomanjkljivi. Dobil bi se pa morda lahko drug vagon, ker sta bila poleg omenjenega voza z dobrimi in varnimi zapahi na razpolago še dva vagona, ki sta imela isto tako

dobre zapahe. Zaradi slabih zapahov smo zopet poročali, vagon se je res zamenjal, toda imel je še slabše zapahe kakor njegov prednik. In v tem vozu, se je izvršila katastrofa tov. Bratoža.

Šele sedaj se je pristopilo k temeljiti preuredbi zapahov in odstranitvi nepotrebnih desk, ki je bila poštna uprava že oškodovana za približno 438 tisoč Din. Alko bi se bili vagoni takoj po Kalanovem napadu tako preuredili kakor so danes, ko je skoraj izključeno priti v notranjost voza, če je uslužbenec le malo previden, bi bil drugi napad na Bratoža izostal, ker v takem vagonu napadalec ne bi uspel in državi bi ostalo 180.000 dinarjev.

Kočevska ambulanca nima dela za dve osebi in jih tudi ne potrebuje. Treba je samo to, da ima vedno vagon z dobrimi in varnimi zapahi na razpolago.

Zato naj bi direkcija, namesto da bi tirala — takrat, ko je že prepozno — nedolžne uslužbenec pred poroto, naročila nadzorni pošti, da mora na to ambulanco dirigirati samo telesno in duševno krepke uslužbenec. Potem se ne bo treba bati pri eventualnem ponovnem napadu, da bi napadalec zopet imel srečo. Danes pa vlada v tem oziru še velika pomanjkljivost.

ČETRT STOLETJA AMBULANCAR.

Redek jubilej, ki se zgodi morda vsakih 25 let enkrat, je obhajal te dni tovariš Rudolf Kolbezen, poštni uradnik II/2. kat. na pošti Maribor 2. Dne 27. februarja t. l. je poteklo 25 let, kar služi kot poštni ambulancar. Nepretrgoma 25 let, če izvzamemo kratko meddobje, ko je bil pred par leti politično preganjan.

Že 25 let poštne službe je lepo število. Pomeni toliko kakor 35 let kakšne druge državne službe. Biti 25 let ambulancar ali telefonistka, pa je toliko kakor 50 let kake druge državne službe. Če rečemo povrh še biti 25 let ambulancar v dobi, v kateri odpadejo 4 leta na svetovno vojno in 9 let na Jugoslavijo, pomeni to toliko kakor 75 let službe predvojnega avstrijskega ambulancnega uradnika.

Ne bomo tukaj opisovali naporne ambulancne službe, ki jo več ali manj vsak poštar pozna. Ne bomo razlagali, kaj pomeni 25 let ambulance. Dotekniti pa se moramo najstrašnejših let vojske. V kakšnih razmerah in pod kakšnimi okolnostmi je vršil naš Kolbezen službo. Vozil je ambulanco ob italijanski fronti. Na progi Innichen-Toblach-Olang so streljali Italijani preko gora, tako da je bil vsak dan v smrtni nevarnosti. In kakšno življenje, kakšne razmere! Razbiti vagoni, mraz parafinska razsvetljava v vagonih, vojna prehrana na končnih postajah, kruh odmerjen na karte in vse druge znane dobrote.

No pa naš Kolbezen je vse prestal. Odločen, poln odporne sile, neustrašen, žilav je vozil 25 let in v 26. letu spet kovček v roke in hajdi z železnim vozom zopet v Zagreb, v Beograd, na Rakek itd. Menimo, da nima para v vsej kraljevini. Takemu možu pristojni zaslužni križec na prsa! Bog ve, ali vodi naša službena oblast kako evidenco o teh svojih pionirjih? Ali se je domislila na »srebrnega« svojega ambulancarja, ko je pred kratkim poslala predlog za odklikovanja? Ali je med tistimi mladimi poveljnimi pisarniški mi poštarji tudi on, ki je eno celo generacijo preživel v poštnem vagonu?

Kot zvestemu tovarišu in članu mu želimo, da ostane pri svojem težkem pa častnem poslu do 35letnice, da ponese tako rekord med evropskimi ambulancarji.

Poštni uslužbenci kupujte pri trgovcih, ki inserirajo v Poštnem glasniku.

To in ono.

Za soboto dne 3. marca t. l. sklicuje Oblastna organizacija ptt. uslužbenecv sestanek svojega članstva v Mariboru v vestibulu glavne pošte. Začetek točno ob osmih zvečer. Vabljeni so vsi mariborski in okoliški tovariši in tovarišice. Govorila bosta predsednik Jakše in blagajnik Martinšek.

Noben dnevničar ne more biti več sprejet v poštno službo. Po brzojavnem odloku poštnega ministrstva ne sme direkcija sprejeti nobenega dnevničarja v poštno službo.

Na napačni naslov. Gosp. H. Š. v Mariboru nam je poslal karto sledeče vsebine: »Odpovem naročnino za »Poštni glasnik«. Bivši umrli upravnik pošte Maribor 1 je bil do smrti zvest naročnik — a je uredništvo registriralo njegovo smrt brez nadaljnega, kakor smrt zadnjega človeka med najzadnjimi s kratkim besedami: Umrli je Ludovik Joseck, upravnik pošte Maribor 1. Tako postopanje oziroma brskiranje vodje tako velikega urada — nasproti temu pa dolga kolona v pokoj odpravljenemu zvaničniku L. je vzbudila med tukajšnjim uslužbenstvom veliko začudenje. Z odl. spošt. H. Š. — Vi ste napravili kratak proces. Dovolite g. Š., da vam na kratko pa odločno odgovorimo tudi mi. Poštni glasnik se ne piše sam. Potrebuje prispevkov, člankov, dopisov od povsod. Uredništvo ne more vsega samo vedeti, zato je navezano na to, kar mu pošljejo. Pač smo izvedeli, da je g. Joseck umrl, vse drugo pa nam ni bilo znano. Vsak dan smo pričakovali krajšega ali daljšega članka iz Maribora kot memento po pokojnem upravniku. Toda od 120 uslužbenecv mariborske glavne pošte se ni našel niti eden, ki bi bil posvetil svojemu dolgoletnemu šefu ob smrti par vrstic. Zakaj pričakujete teh vrstic od urednika iz Ljubljane, ki ga ni poznal ne od dobre ne od slabe strani? Kje ste hodili vi g. Š., da ste s citirano karto po enem mesecu počastili spomin g. Josecka? Ali se vam ne zdi bolj primerno, da bi bili vi napisali nekaj besed po umrlem upravniku? Vsako vrsto bi vam plačali po 2 kroni, tako da bi imeli naročnino za list plačano za eno leto. Tudi zvaničnika L. bi se uredništvo ne spomnilo, da ni prejelo tistega dopisa. Ne smete vsega zahtevati od urednika.

Odbor društva nižjih uslužbenecv v Mariboru. Osrednje društvo niž. p. in brz. usl. podr. Maribor je dne 12. febr. 1928. na občnem zboru izvolila sledeči odbor: predsednik: Božičev Matko, poduradnik; tajnik: Uhl Franc, zvaničnik; blagajnik: Petan Maks, zvaničnik; Tovariš Lahovič je bil soglasno izvoljen za častnega predsednika. Odborniki pa so: Vrečko Ignac, pom. kond., Grafenauer Klement, pom. kon., Rabič Franc, služitelj, Dasko Franc, služitelj, Verbič Ignac, služitelj, Kranj Franc, pom. kond., Trunk Franc, služitelj, Hrastnik Avgust, služitelj, služitelj, Legwart Miha, pom. kond., Lovti Josip, pom. kond., Fekonja Jakob, služitelj, Homec Franc, pom. kond., Mahler Jos., tel. nadz. in Filipič Vekoslav, pom. kond.

Kateri sluga iz Savinjske doline bi hotel zamenjati službo poštne gluge v Črni? Ponudbe na pošto Črno pri Prevalju.

Zahvala. Najiskrenejše se zahvaljujem društvu nižjih uslužbenecv, podružnica Maribor, za podporo, ki mi jo je naklonilo v skrajni sili družinskih razmer. Priporočam vsem tovarišem, da se oklenejo svojega društva in da se vsi organizirajo. — Emeršič Franc, nadz. t. t. linij, Maribora 1.

Za upokojenega tovariša Mohoriča se je nabralo na pošti Maribor 1 Din 214, na Mariboru 2 pa 266 Din, skupaj 480 Din. Največja zahvala gre pri tem nabiranju g. kontrolorju Koserju in tov. Bruconu. Na občnem zboru mariborske krajevne skupine nižjih uslužbenecv pa je društvo nakazalo 500 Din nesrečnemu tovarišu. V imenu tov. Mohoriča se najprisrčneje zahvaljujem vsem darovalcem in nabiralcem. — Ivan Maicen, pom. konduktor, Maribor 2.

Avstrijska poštna uprava. Vsa števila, kakor tudi vse druge naredbe in ukrepi kažejo, kako avstrijska pošta napreduje, promet pospešuje, širi svoje poslovanje ter vobče ustreza naprednim zahtevam. — To izredno pohvalo priznava avstrijski pošti strokovno glasilo švicarske pošte, ki ima sama moderno, na višku današnjega časa stoječo upravo in poslovanje.

VI redni letni občni zbor

»Dobrote«, obsmrtnega podpornega društva poštne nameščencev v Ljubljani se bo vršil dne 4. marca 1928. ob pol 9. uri dopoldne v kurzni dvorani poštne direkcije v Ljubljani, Sv. Jakoba trg 2-II. — Če občni zbor ob tej uri ne bo sklepčen, se bo vršil eno uro kasneje t. j. ob pol 10. uri občni zbor, ki bo sklepčen neglede na število navzočih članov.

Dnevni red.

1. Poročilo odbora.
 2. Poročilo pregledovalcev računov.
 3. Predlogi odbora in članov.
 4. Volitve predsednika, odbora in pregledovalcev računov.
 5. Slučajnosti.
- Predlogi članov se morajo najkasneje 8 dni pred občnim zborom prijaviti odboru, ker se sicer o njih na občnem zboru ne bo sklepalo. ODBOR.

Pomladni plašči

In obleke očarajo s svojo izredno lepoto vsako damo in pri tem je cena tako nizka, da je ne more doseči noben domač atelje.

FRAN LUKIČ, Ljubljana
Stritarjeva ulica šte. 11.

Osebne vesti.

Postavljeni: Ivana Majetič v Fari pri Kočevju in Anton Ožura v Osilnici, oba za pogodbeno poštarja.

Napredovali: iz 4. skup. v 3. skupino II. kategorije so napredovali: Magdalena Ločnik, Ema Göderer, Marija Gostič roj. Šubic, Olga Skubic roj. Burnik, Antonija Simčič, Josipina Gaber, Franjo Žnidarič, Marija Gostič, Olga Moser, Ana Kratochwill roj. Zadnikar, Pavla Jarh roj. Zajc, Ana Pabjančič in Justina Marušič roj. Rechberger na Ljubljani 1; Pavla Uršič, Dora Keržan, Karla Rabič roj. Hladnik in Marija Smerdu roj. Rojc na Ljubljani 2; Antonija Megušar na Ljubljani 3; Marica Kunst, Štefanija Schifferer, Antonija Korče, Helena Dekleva, Eliza Novak roj. Leban, Olga Slabina, Dora Detela roj. Ercigov, Natalija Lingelj, Marija Tomšič roj. Hreščak (sedaj reducirana), Emilija Trop roj. Eisselt (sedaj reducirana), Marija Verlič, Slava Keluc roj. Rodič in Antonija Zmrzlikar roj. Drolc na Mariboru 1; Ciril Kokošar, Frida Baretto, Matilda Kogoj roj. Strašek, Josipina Mukuc in Pavel Kandus na Mariboru 2; Zinka Grobelnik, Albin Della-Mea, Ana Kurent, Leopold Višner in Vida Modic v Celju; Marija Mozetič in Lota Horak v Murski Soboti; Vekoslava Ceme v Moravčah; Marija Globočnik v Zireh; Hilda Pfeifferer pri X. ter. t. t. teh. sekciji v Mariboru; Dragica Acimovič roj. Rebula na Rakeku; Roza Meglič v Rimskih Toplicah; Amalija Živko v Apačah; Marija Korošec roj. Franko v Sv. Lenartu v Slov. gor.; Terezija Lesjak v Podčetrtku; Antonija Koželj na Javorniku; Vera Jan v Šmatnem pri Litiji; Marija Gorjanec roj. Jamnik v Vinici pri Črnomlju; Lucija Cuderman v Radovljici; Ruža Vojsk roj. Abina v Beltincih; Ema Triller, Franja Kastelic in Katica Kosmač v Kranju; Marija Meden v Cerknici; Marija Kasjak v Krški vasi; Marija Bizjak v Ljutomeru; Amalija Lenard roj. Vidmar v St. Vidu nad Ljubljano; Rafaela Knapič v Hrastniku; Marija Ažman v Tržiču; Marija Kržišnik v Mostah pri Ljubljani; Marija Kolar v Mežici; Viktorija Ragazzi v Radečah pri Zid. mostu; Ana Kupec v Ljubnem; Josipina Vidmar in Hilda Lichteneker v Brežicah; Lea Šotl roj. Novak v Laškem; Franja Kappus v Gorjah pri Bledu; Antonija Trstenjak roj. Kvas v Kamniku ter Franjo Žehelj v Dravogradu. — **Za pisarje v 2. skup. III. kateg.** so napredovali: Pavla Kavčič in Jožica Zavrtnik na ravnateljstvu ter Minka Pristavec pri III. ter. t. t. teh. sekc. v Ljubljani. Za konduktarja v 2. skup. III. kategorije Vaclav Stanislav na Mariboru 2, vsi uradniki 3. skup. III. kateg.

Premeščeni: pb. ur. II/5 Anica Kos iz Zidanega mosta v Loko pri Zid. mostu in dnev. Vladimir Mosolov z Ljubljane 3 na Ljubljano 1.

Upokojeni: zvan. 1. skup. Franc Kokoš na ravnateljstvu.

Oduščeni: pog. pošt. Rozalija Kocmut v Sv. Urbanu pri Ptuj.

Ljubljanska gradbena družba z.o.z.

Ljubljana,

Slomškova ulica 19, telef. 2527.
Gradbeno podjetje, tehnična pisarna,
parna žaga, tesarstvo za stavbe
in pohištvo.

Velika zaloga tapetniških izdelkov,
žime, afrika — solidno - najceneje nudi

Rudolf Sever

Ljubljana, Marijin trg 2.
Drž. uslužbencem tudi na obroke.

Franc Prevoršek

preje

M. Ban, Ljubljana

se priporoča za nakup **manufakturnega blaga**
na obroke. Izdelujem obleke po meri za dame
in gospe.

Dobro in poceni kupite samo:

nogavice, rokavice, palice, dežnike, modno
blago, galanterijo, potrebščine za šivilje,
čevljarje, krojače, sedlarje in tapetnike, razna
mila, kravate pri

JOSIP PETELINC, Ljubljana

ob vodi, blizu Prešernovega spomenika

CEVLJE, NOGAVICE, MOŠKE KLOBUKE,
KRAVATE, ROKAVICE, DOMAČE ČEVLJE
KUPITE NAJBOLJE PRI

ANICI TRAU

MARIBOR. GRAJSKI TRG ŠTEV. 1.

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANČ, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta št. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po
nizkih cenah.

Pri nakupu manufakturnega blaga, kakor tudi mo-
ških in otroških oblek vseh vrst, se priporoča
tvrdka

FR. SLOVNIK

Ljubljana, Stari trg 2.

Obleke po meri se ceno, točno in najsolidneje
izdelujejo.

Poštni uradniki in uslužbenci imajo posebne ugodnosti

POHIŠTVO

Priporočam svojo veliko
zalogo **jedilnic, spalnic,
otoman, divanov, ma-
dracev, klubskih gar-
nitur, sobe za gospe-
de, od priproste do
najfinejše izdelave.** —
Zaročenci imajo po-
sebne ugodnosti. —

ERNEST ZELENKA

Maribor, Ulica 10. oktobra št. 5

Poštni uradniki in uslužbenci imajo posebne ugodnosti.

A. Škedelj, Ljubljana

Stari trg 11a

priporoča po najnižjih cenah:
šolske in pisarniške potrebščine, razglednice in papir
NA DROBNO! NA DEBELO!

JOSIP OLUP, Ljubljana

priporoča svojih
trgovini z manufakturnim blagom in
moškimi oblekami

domačega izdelka po najnižjih cenah. Obleke po
naročilu se najhitreje in najsolidneje izvršujejo.

Priporoča tudi svojo dobro gostilno „**POD TRANČO**“
v kateri se točijo pristna najboljša štajerska in
dolenjska vina.

Ustanovljeno 1852

Ustanovljeno 1888

TEODOR KORN, Ljubljana

Poljanska cesta 8.

(preje Henrik Korn)

krovec, stavbni, galanterijski in okrasni
klepar. — Instalacija vodovodov.

Naprava strelovodov. Kopalniške in klosetne naprave.
zdelovanje posod iz pločevine za firnež, barvo, lak
in med vsake velikosti kakor tudi posod (škotel)
za konzerve.

NOVA ZALOŽBA

r. z. z. o. z.

Ljubljana, Kongresni trg 19,
in podružnica Nove založbe, prej
J. GIONTINI
Ljubljana, Mestni trg 17.

priporoča v nakup šolske in pisarniške potrebščine,
kakor tudi knjige vseh tu- in inozemskih založb.

Ne samo nizke cene,

ampak tudi kvaliteta blaga,
ki ga kupite v trgovini pri

J.N. Šoštaric, Maribor

Vas zadovolji v vsakem oziru. Na zalogi
je največja izbira najnovejšega blaga
za moške in ženske obleke ter
perilo. Izgotovljene obleke in
perilo, kravate, robce,
nogavice, odeje, po-
steljno perje itd.

Kljub nizkim cenam, dobite blago tudi
na obroke in se cene ne zvišajo.

Dobro in poceni kupite vse manufakturno
blago pri

J. TRPIN, Maribor

Glavni trg št. 17.

Modna manufakturna trgovina

FABIANI & JURJOVEC

LJUBLJANA Stritarjeva ulica 5.

Priporoča se pri nabavi blaga za obleke. — Prodaja na obroke
potom Gospodarske zadruge poštinih nameščencev.

Cene zmerne. Postrežba točna in solidna.

P. t. občinstvu ter poštini uslužbencem se
priporoča v nakup raznega **špecerijskega**
kolonijalnega blaga in delikatese

Matko Soklič, Ljubljana

Žabjak, Hrenova ul. 19.

Trgovina s kožuhovino

Filip Bizjak

krznarstvo

LJUBLJANA, Šelenburgova ulica 6
se priporoča poštini nastavljenem, katerim
daje tudi **na obroke**.

Račun poštne hranilnice št. 13.733.

Koncesionirano električno podjetje

Ivan Bogataj

Ljubljana, Kongresni trg 19
(Poleg nunske cerkve.)

Ček. račun št. 12.619 Telefon št. 2003

Električne inštalacije:

Električna razsvetljava, telefonske centrale,
hišni telefoni in zvonci.

Trgovina in zaloga:

Inštalacijski material, motorji, telefonski apa-
rati, moderni lestenci in svetiljke.

Priporočamo Vam najboljše
testenine, in te so:

Dobijo se v vsaki trgovini!

FIRNEŽ, BARVE, LAK, EMAJL

in vse v stroko spadajoče blago,

DOBRO IN CENO KUPI DOBRO IN CENO
pri

Medić Zankl

d. z. tovarna olja, laka in barv
o. z. Ljubljana-Medvode

Lastnik: Franjo Medić.

Izhaja 1., 11. in 21. v mesecu. Naročnina na leto 24 Din, ozir. 12 Din za pol leta. Oglasi po dogovoru. Čekovni račun št. 11.834.

Rokopise je pošiljati uredništvu «Poštnega glasnika» v Ljubljani, Pred Prulami 1. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravo lista Sv. Jakoba trg 3.
Za «Obl. organizacijo pit. uslužbencev v Ljubljani» izdaja in urejuje Joško Jakše v Ljubljani. — Za «Narodno tiskarno» Fran Jezeršek v Ljubljani.